

Büyükannemin muzları

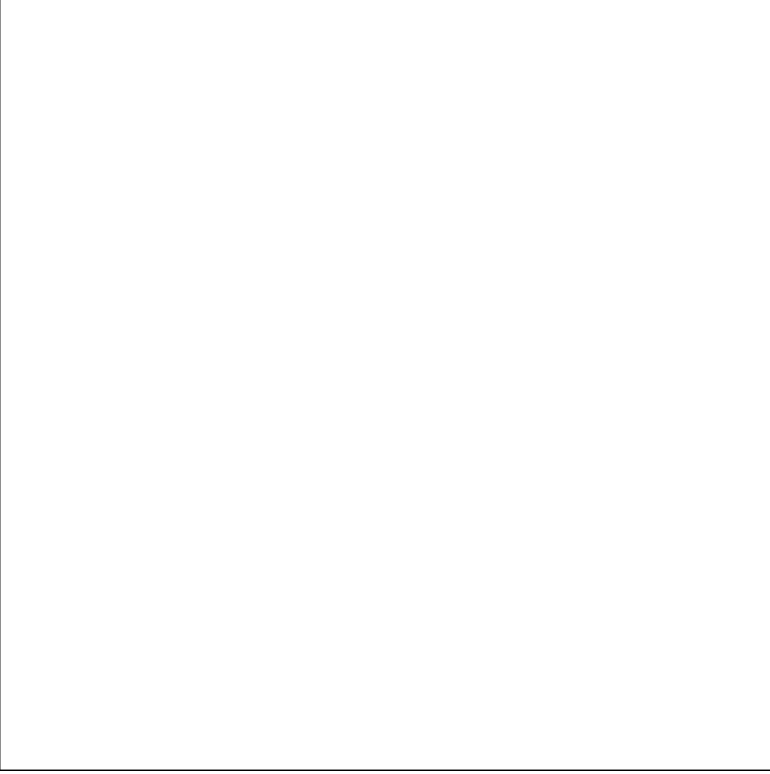
- ✎ Ursula Nafula
- 👤 Catherine Groenewald
- 💬 Leyla Tek l
- 💬 tyrkisk
- 📊 niv  4

(uten bilder)

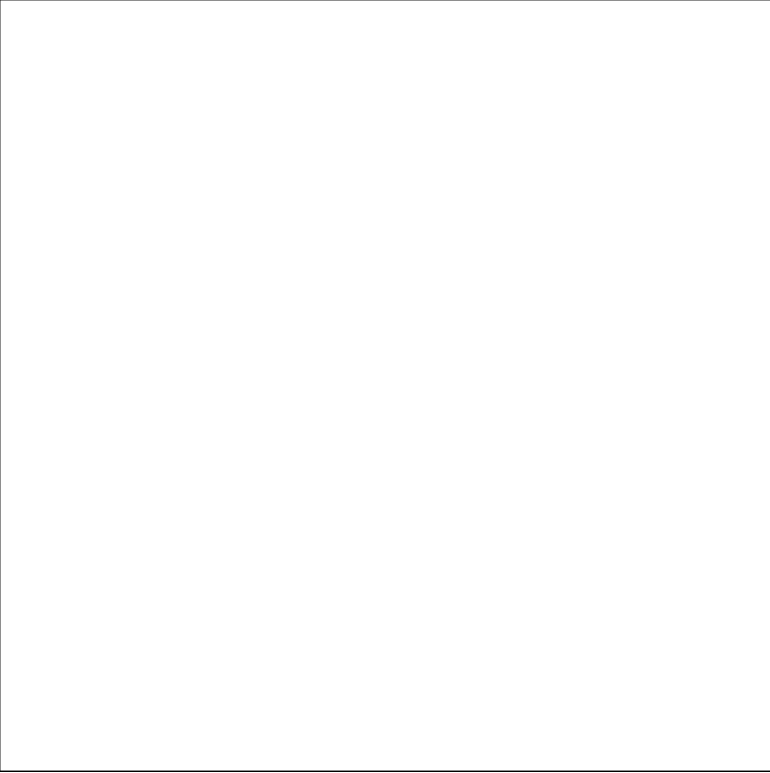

Büyükannemin bahçesinde bütün güzel meyvelerden vardı. Ama en iyileri muzlardı. Büyükannenin bir çok torunu olduğu halde beni özellikle sevdiğini gizliden gizliye biliyordum. Beni sık sık evine davet ederdi. Hatta benimle küçük sırlarını da paylaşırdı. Benimle paylaşmadığı bir sırrı vardı : muzları neredede olgunlaştırdığı.

Bir gün Büyükannemin evinin dışında samandan yapılmış büyük bir sepet gördüm. Ne olduğunu sorduğumda sadece "Benim sihirli sepetim," dedi. Sepetin yanında büyükannemin zaman zaman ters yüz ettiği muz yaprakları vardı. Merak etmiştim. "Bu yapraklar ne işe yarıyor büyükanne?" Tek aldığım cevap şuydu, "Onlar benim sihirli yapraklarım."

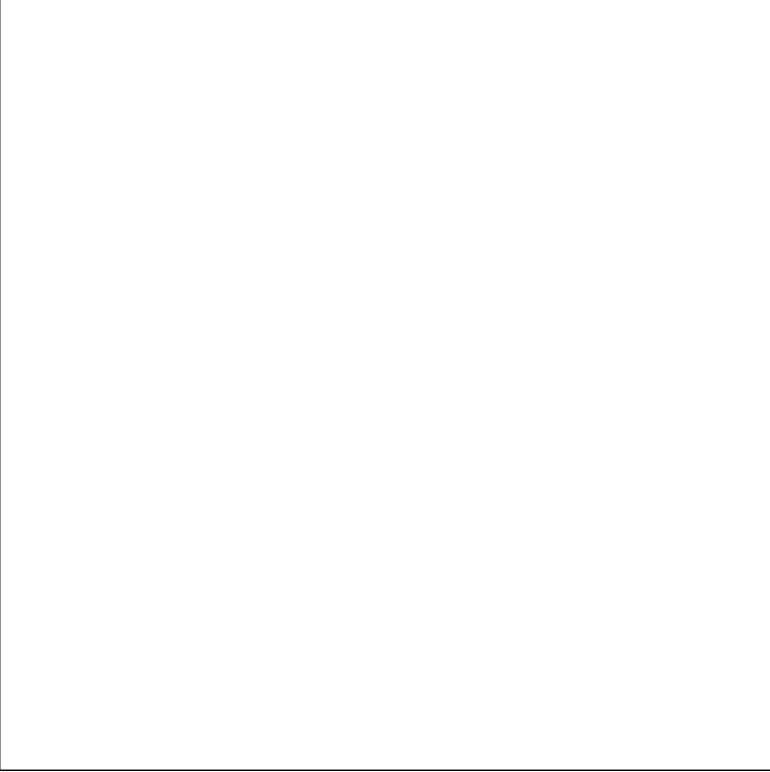
Büyükannemi, muzları, muz yapraklarını, ve büyük saman sepetini izlemek çok ilginçti. Ama beni bir iki iş için anneme yolladı. “Büyükanne lütfen kalıp senin hazırlıklarını izleyeyim...” “İnadı bırak çocuğum, sana ne diyorsam onu yap,” diye ısrar etti. Bende hemen eve koştum.

Geri döndüğümde büyükannem dışarıda oturuyordu ama görünürde ne sepet ne de muzlar vardı. "Büyükanne, sepet nerede, muzlar nerede...." Ama aldığım tek cevap şuydu, "Benim sihirli yerimdeler." Çok can sıkıcı bir durumdu.

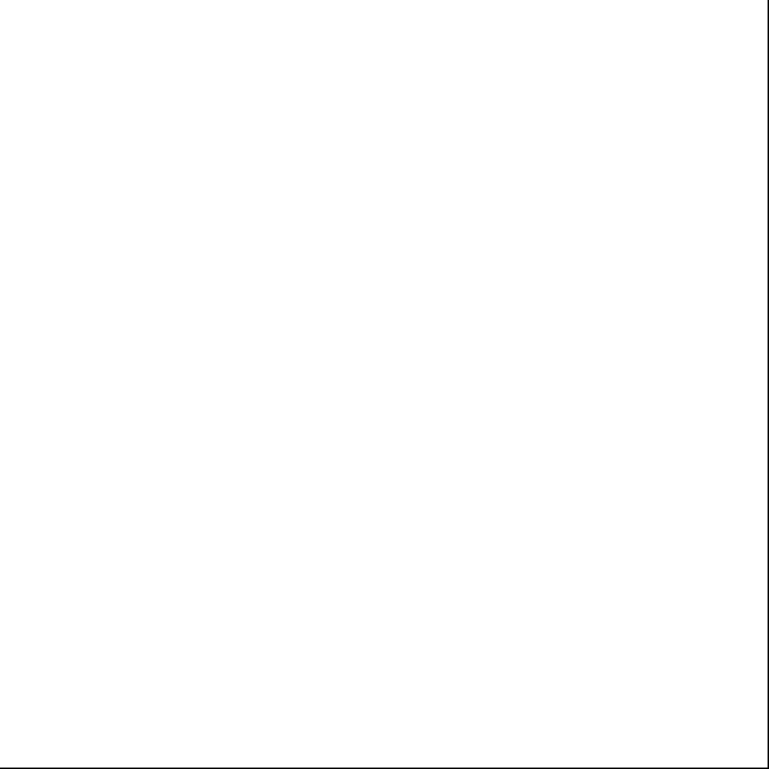
İki gün sonra, büyükannem beni yatak odasından bastonunu getirmeye gönderdi. Odanın kapısını açar açmaz olgunlaşmakta olan muzların keskin kokusunu duydum. İçerdeki odada büyükannenin büyük saman sepeti vardı. Eski bir battaniye ile örtülmüştü. Örtüyü kaldırıp o nefis kokuyu içime çektim.

Büyükannenin sesiyle irkildim. “Haydi, nerede kaldın? Çabuk bastonumu getir bana.” Hemen bastonunu ona yetiştirdim. “Neden gülümsüyorsun sen?” diye sordu büyükannem. O anda fark ettim ki onun sihirli yerinin sırrını keşfettiğim için hâlâ gülümsüyordum.

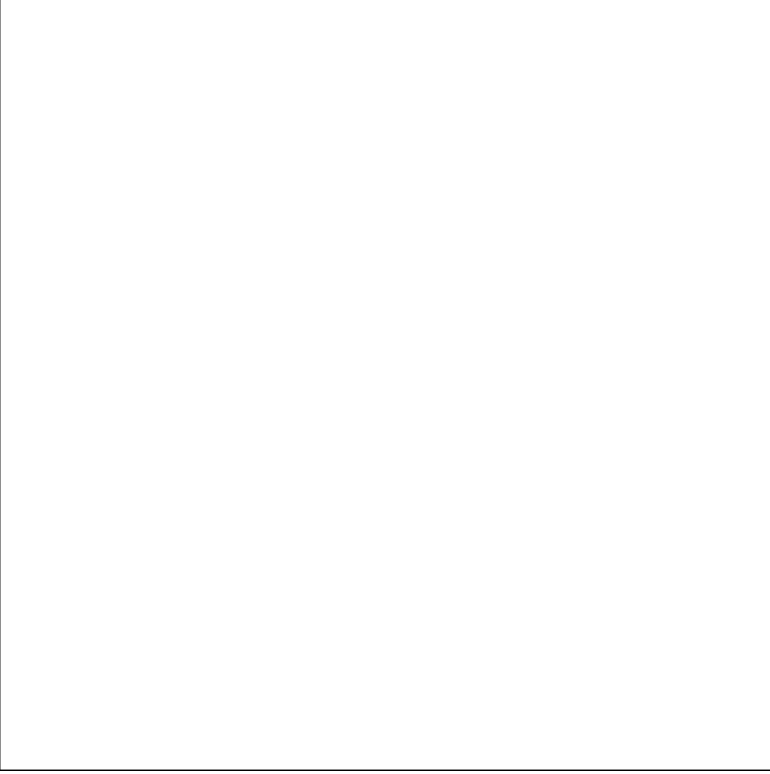

Ertesi gün büyükannem annemi ziyarete geldiğinde hemen onun evine koşup muzlara bir kez daha baktım. Bir sürüsü olgunlaşmıştı. Birini alıp elbisemin içine sakladım. Sepeti tekrar örttükten sonra evin arkasına geçip onu çabucak yedim. Şimdiye kadar yediğim en lezzetli muzdu.

Sonraki gün, büyükannem bahçede sebze toplarken, gene gizlice muzlara bakmaya gittim. AŖađı yukarı hepsi olgunlaŖmıŖtı. Dayanamayıp dört tanesini aldım. YavaŖça kapıya yaklaŖtıđımda, büyükannemin dıŖarıda öksürdüğünü duydum. Hemen muzları elbisemde saklayıp yanından yürüyüp geçtim.

Ertesi gün semt pazarı günüydü. Büyükannem hep erkenden uyanıp olgunlaşan muzları ve diğer meyveleri toplar pazara satmaya götürürdü. O gün onu ziyaret etmek için çok acele etmedim. Ama yakında nasılsa görecektim.

O akşam annem babam ve büyükannem toplanıp beni yanlarına çağırıldılar. Ne diyeceklerini biliyordum. O gece yatağıma yattığımda bir daha hiç bir şey çalamayacağımı da biliyordum, ne büyükannemden, ne annemden, ne babamdan, ve tabii ki ne de herhangi bir kimseden.

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Büyükannemin muzları

Skrevet av: Ursula Nafula

Illustret av: Catherine Groenewald

Oversatt av: Leyla Tekül

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons
[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/).